

Publikace Šumava a její perspektivy I, II je encyklopedií současné Šumavy, na níž se podílelo více než 30 autorů, jak z vědeckých a univerzitních pracovišť, tak z představitelů občanské společnosti Šumavy a množství zájmových i profesních organizací. Druhý díl sleduje přírodu, osídlení a turistickou infrastrukturu i jejich vývoj a také se věnuje „čtení v krajině a utajovaným pravdám“. V publikaci je uveden výčet vzácných a ohrožených organismů Šumavy, chráněná společenstva Šumavy i uskutečňovaný způsob ochrany přírody. Zcela ojedinělé dílo doplňují dokumentující fotografie. Mapová příloha na přiloženém CD vymezuje např. ochranu přírody, předválečné turistické cesty či zaniklá sídla.

prof. Ing. RNDr. Jan Jeník, CSc., dr. h. c.

Děkuji za knihu "Šumava a její perspektivy II", která velmi dobře dokumentuje a konkretizuje názory formulované v obecnějším prvním díle. Jen se omlouvám, že vlivem různorodého seniorského omezení jsem se již nemohl pouštět do podrobnější analýzy, protože to v zápětí s sebou pochopitelně nese další a další závazky, které nejsem s do svého zkráceného času vměstnat.

Těšil jsem se a věřím, že budu nadále těšit, z Vaší všestranné a úspěšné aktivity v ateliéru UrbioProjekt a na katedře geografie Západočeské univerzity. Především si vážím Vaší práce, kterou jste vykonal ve prospěch mé rodné Šumavy a Českého lesa. Z podstaty svého oboru děláte nesmírně důležitou práci, protože spojujete a generalizujete roztříštěné poznatky o krajinách, které – např. moji přespecializovaní kolegové na UK– již prostě nevidí. Ochrana přírody a krajiny ve Vašem pojetí se zcela shoduje s mými zkušenostmi a názory, ke kterým jsem dospěl ve svém – díky Bohu – pokročilém věku (90 let).

Jiří Riki Řeháček, Dr.h.c.

Patřím mezi ty šťastlivce, kteří se osobně setkali s Pavlem Valtrem. Ne někde ve vysokoškolské aule, ale přímo v Prášilech, v naší botanické zahradě. Fantastický člověk, stejně jako jeho názory, postřehy i vydané publikace. První díl jsem doslova přehltnul, k několika pasážím jsem se vracel, dělal si výpisky, celkově jsem se doslova pokochal skládačkou názorů odborníků, laiků a milovníků Šumavy. Publikace je složená tak, aby i nepolíbený čtenář hašteřením politiků, odborníků a pseudoodborníků na Šumavu, neznalý vědeckých pouček a latiny, se v ní dobře orientoval a našel si tam spoustu podnětů na zamyšlení. Bezvadné je, že autor čtenáři nic nevnucuje, pouze mu nabízí plejádu názorů, postřehů a faktů spojené se Šumavou. Bere čtenáře jako svéprávního člověka, kterému pouze něco nabízí a je pouze na něm samotném, jaké menu si zvolí.

Právě v těchto dnech vyšel už druhý díl. Má své neodolatelné kouzlo. Neopakuje se, ale doplňuje první díl. Ten jsem si zatím prolistoval (momentálně ho pročítá kolega Miloš Šeda, autor botanické zahrady v Prášilech). Už při prvním prolistování druhého dílu jsem se nemohl odtrhnout. Opět se Pavlu Valtrovi podařilo veledílo se vším všudy, které vypadá skromně, ale je fakt velkolepé. Už se těším, až budu moci se ponořit do této publikace.

Vážený pane architektě,

omlouvám se, že teprve dnes děkuji za Vaše objemné dílo s obrovským rozsahem faktů a dat. Jelikož se zabývám kauzou NP Šumava už déle než dvě decénia, musím konstatovat, že jde o čelnou práci v tomto úseku. Měla by se ovšem dostat do rukou představitelů "divočiny", aby ji ovšem četli a pokud umějí, reagovali. K tomu se však nikdy nedostali, aby četli a posuzovali fakta z jiného úhlu pohledu, vlastně i podle jiných, než jim známých přírodních zákonů. Je nutno

otevřeně konstatovat, že v kauze NPŠ se uplatňuje neobyčejná nevědomost a neodpovědnost v důsledku zásadní "jednohlediskovosti", jakou se vždy vykazuje ideologie.

Ing. Vladimír Krečmer, CSc.

Vážený pane inženýre,

naprosto se ztotožňuji se závěrem Vaší práce "Šumava a její perspektivy". Proti obsesivní fikci bezzásahovosti jsme zásadně vystoupili v době našeho působení na MŽP v letech 1998 - 2002 za ministra Miloše Kužvarta. Bohužel spolčení ultragreen maniaků se podařilo Miloše K. načasovanou pomlouvačnou kampaní očernit a odstavit a zmocnit se MŽP v červenci 2002. Nástup Ambrozka a Mika na MŽP znamenal bartolomějskou noc pro ochranu lesů: náměstek pro ochranu přírody a krajiny Josef Běle byl pučisty odklizen a nakonec propuštěn, odbor ochrany lesa byl zlikvidován, Žlábek byl propuštěn. Ředitelem NPŠ byl jmenován Alois Pavlíčko. Ale ani ten spolčení fikce "divočiny" nebyl dost po chuti. Teprve nástup Krejčího a Bursíka & spol. do funkcí znamenal frontální útok proti Zelené střeše Evropy. Oni jsou ti, kteří by měli jednou provždy spolu s „bláhovci“ stanout před "norimberským" tribunálem pro holocaust lesních ekosystémů. Leč oni mají tolik drzosti a svévole, že se opět napařují na půdě Parlamentu. Pereant peccatores a facies Dei, pereant memoria eorum! V této "gangsterské" demokracii (V. Havel 1997), která toleruje a amnestuje stamiliardové "loupeže za bílého dne"(W. Komárek 1994) však mají šanci na svatořečení. Pane inženýre, naše názory jsou si velmi blízké, oba jsme byli členy TISu a zřejmě také skautu. Začátkem 70. let lesy v Krušných horách, Jizerkách, Krkonoších atd. masivně odumíraly vlivem přímých emisí z elektráren i spadem kyselých dešťů a další oslabené porosty podléhaly náporu škodlivého hmyzu (obaleč, kůrovec atd.). Lidé umírali na choroby spojené se zhoršením ŽP (zdokumentoval MUDR. Radim Šrám, 1974 – 1989). Tehdy jsem místopředsedovi vlády a předsedovi Komise pro ŽP Ing. Stanislavu Rázlovi předložil návrh na odsíření elektráren v Podkrušnohoří. Byl jsem usazen, že se mýlím, že Strana a vláda problém vyřešila doktrínou "globálního zamoření", tzn. vystaví se několikasetmetrové komíny a emise se rozptýlí široko daleko. Tak se také stalo se všemi důsledky. Měl jsem štěstí, že jsem byl považován za hlupáka a nikoliv za nepřítele Strany a vlády. Nebyl jsem zavřen, ale jenom sledován. Šéf mi pokrytecky pravil, jak si mohou dovolit za úspěšnou práci chtít vyšší plat či postavení, když se ho na mne chodí každý měsíc dotazovat pánové ze státní bezpečnosti: chci snad jít kopat metro nebo do dolů?

Koncem 90. let jsem se dostal na Jezerní hřbet v NPŠ - a pochyboval jsem, zda mne stroj času nezavlekl zpět do krušnohorských porostů 70. a 80. let. Proto jsem se za ministra Kužvarta snažil jako poradce a tajemník na MŽP podporovat racionální směr pro zachování zelené Šumavy a její pozvolnou přestavbu na lesy přírodě blízké. Podařilo se stmelit lesníky a přírodovědce - výsledkem bylo v letech 2000-2003 stlačení kůrovce do základního stavu a svým vznikem kulturní lesy připravené k pozvolné přeměně a přestavbě do tvaru lesů přírodě blízkých při zachování a ochraně pralesních fragmentů.

Po roce 2007 ani ne tak Kyrillem jako především s nástupem šedozeleňého ekoteroru Bursíka, Mika, Krejčího, Bláhy, Pelce & spol. byla jimi úmyslně vyvolána kůrovcová pandemie: "necháme tam toho brouka namnožit, on to všechno sežere a nebudeme se muset s nikým dohadovat." To, co se dělo, a jaké jsou důsledky velmi pěkně popsal pan Petr Martan v knížce Suchá opona Šumavy. Po roce 2007 ani ne tak Kyrillem, jako především s nástupem šedozeleňého ekoteroru Bursíka, Mika, Krejčího, Bláhy, Pelce & spol. byla jimi úmyslně vyvolána kůrovcová pandemie: "necháme tam toho brouka namnožit, on to všechno sežere a nebudeme se muset s nikým dohadovat." To, co se dělo, a jaké jsou důsledky velmi pěkně popsal pan Petr Martan v knížce Suchá opona Šumavy.

Po několika letech jsem se opět dostal na Šumavu. Letošní rok nevyniká krásným počasím, leč ta středa 15. května mi vyšla - na obloze jen slunce a blankyt. Vzal jsem si trekingové hole, nemaje tušení, jak náročný bude terén exkurze. Do Kašperských hor mne svezl můj bývalý šéf Miloš Kužvart, po NP Šumava nás přesunovali pracovníci správy Národního parku Šumava terénními vozy a zpátky jsem jel s botanikem, panem profesorem Opatrným z UK. Takže fyzicky nenáročná vycházka. Psychicky - to byl nápor. Wo die Wälder, meingott sind, wo sind sie geblieben? Das kann man nie verstehen, das kann man nie verstehen. Kde ty lesy, bože, jsou, kde pak jen zůstaly? To člověk nemůže nikdy pochopit... Odborná exkurze se konala v rámci projednávání zákona o NPŠ v parlamentu. Svoji zprávu s fotodokumentací připojuji v příloze. Myslím, že je vyčerpávající. V Parlamentu podporujeme návrh zákona vypracovaný Plzeňským krajem ve spolupráci s Jihočeským krajem.

Zdravím Vás a přeji hezčí závěr máje.

Ing. Vladimír Valenta, CSc.